

ESO Cicle Superior EP 26-30 Octubre '09	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 Col·legi Sant Gabriel Barcelona
	REFLEXIÓ SETMANAL 7 CURS 2009-2010	

(Dilluns)

La vida és un repte: afronta'l.
La vida és amor: viu-la honestament i profundament.
La vida és esperança: mai la perdís.
La vida és un camí: avança.
La vida és aprendre: sempre, en tots llocs, fins al final.
La vida és un regal: agraeix-lo.
La vida és amistat: cuida-la.

PREGÀRIA:

Jesús, m'has donat molt...què puc oferir-te a canvi? Que utilitzi amb responsabilitat els dons que m'has regalat, que sigui exemple pels que m'envolten (companys de classe, germans petits...), que sigui recolçament pels que amb mi viuen, que sigui lleial i sincer. En definitiva, que sigui fidel a la Teva Paraula. Utilitzaré els meus talents en una vida útil, de servei i d'amor.

(Dimarts)

Una paraula irresponsable pot encendre discòrdies.
Una paraula cruel pot arruinar una vida.
Una paraula brutal pot ferir o matar.
Una paraula amable pot suavitzar les coses.
Una paraula alegre pot il·luminar un dia.
Una paraula oportuna pot alleujar una càrrega
Una paraula d'amor pot curar i donar felicitat.

PREGÀRIA:

Demanen a la Santíssima Verge que ens ajudi a complir tot allò que el seu Fill ens ha encomanat. Amén.

(Dimecres)

"En aquest món només existeixen dues tragèdies. Una, no obtenir el que desitgem. L'altra, obtenir-lo".

Amb aquestes paraules, Òscar Wilde, célebre dramaturg romàntic, ens diu una cosa que en principi sembla contradictòria. Ell ens avisa dient-nos que, per més béns que acumulem, i metes que anem assolint, en el fons quan obtenim tot allò que volem ens podem sentir insatsfets. Què és la vida sense una meta? Un caminar sense destí, un buit profund que ens fa no avançar cap enlloc perquè... cap a on?

Si no hi ha res al final, si res em fa il·lusió perquè tot ho aconsegueixo, em quedo quiet, anestesiàt, abúlic, sense esma. Procura marcar-te metes cada vegada més altes. T'ajudaran a caminar cap endavant, i a millorar en el dia a dia.

PREGÀRIA:

Jesús, avui em recordes que he d'estar sempre vigilant, sempre en tensió amb esforç continuat i lluita incansable per viure segons Tu ens proposes. Ho faré.

(Dijous)

Una mare anava a la presó a veure el seu fill. Aquest havia estat condemnat per atropellament mortal a un nen, degut a un excés de velocitat. El pare del nen mort va començar a pegar-li fins que la policia el va aturar, i de resultes d'això va acabar en una cadira de rodes. Ell li deia a la seva mare:

—Saps, mare, jo no sóc un assassí premeditat, ni un desalmat. Sé que sóc aquí perquè tota la meva vida m'he acostumat a no seguir les regles. Mai m'has posat límits.

—Ai ,fill meu, quan eres petit et posaves taaaaan difícil! Quan jo intentava educar-te, em desafiaves i et posaves a cridar i a plorar com un histèric. Jo no ho suportava i per evitar la baralla amb tu et deixava fer i desfer com volguessis. Quan menjàvem verdura, tu no. Recollir l'habitació? Tu no. Fer els deures? Tu no. I així sempre i amb tot, donant-me males contestacions.

—Prou, mare!!! Com és que no vas intentar imposar-te a mi, un nen tan petit?

No te n'adones que em vas fer un gran mal? Amb 23 anys li he tret la vida a una criatura, i he arruïnat la meva! Tot per no ser capaç d'enfrontar-te a mi, i no adonar-te del gran mal que m'estaves fent, Hauries d'haver-me dit que a la vida hi ha límits que també són per a mi!

Jo creia que podia fer tot el que volia, a casa em vau ensenyar això!

meravellós. Era un llac d'aigua cristal·lina i pura on nedaven peixos de tots els colors existents i on totes les tonalitats de verd s'hi reflectien. S'hi van apropar per banyar-s'hi fent-se mútua companyia la Tristesa i la Fúria. Les dues es van treure la roba i nues van entrar a l'estanc. La fúria, nerviosa, com sempre està, es banyà de pressa i en sortí encara més. I la fúria, que és cega, nua i amb les presses, es posà la primera roba que trobà i va resultar ser la de la tristesa. Molt calmada i molt serena, disposada com sempre a quedar-se on està, la tristesa acabà el bany i sense cap pressa, més ben dit, sense constància del pas del temps, sortí de l'estanc i a la vora es trobà que la seva roba ja no hi era i, com tots sabem, si hi ha quelcom que a la Tristesa no li agrada és quedar despullada, així que es posà l'única roba que hi havia vora l'estanc: la roba de la Fúria. Expliquen que des d'aleshores, moltes vegades un es troba amb la Fúria cega, cruel, terrible i empipada. Però si ens prenem temps per a mirar-la bé, trobem que aquesta Fúria que veiem no és més que una disfressa i que al darrera, en realitat s'hi amaga la Tristesa.

PREGÀRIA:

Jesús, quan ens crides hem de contestar: "sóc aquí, pel que vulguis". Compte amb mi per quan em necessitis, sempre. Amén.

PREGÀRIA:

Jesús,
per a mantenir un bon ritme
en la meva vida espiritual
he de marcar-me metes altes.
Com puc tractar amb més estimació
els que conviuen amb mi?
Què més puc fer pels altres?
Et demano ajuda per ser incansable
davant la necessitat de millorar.

(Divendres)

En un regne encantat on els éssers humans mai poden arribar, o potser on els éssers humans transiten eternament sense adonar-se'n, hi havia una vegada un estanc

